Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 228 (2230) ♦ Середа, 8 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

Колаж Миколи КОВАЛЕНКА.

Сьогодні більшості регіонів країни не до жартів, а поготів не до казок. Ситі по зав'язку. Надто ж —передвиборними обіцянками, які щезли в імлі слідом за блиском і розкішшю свята інавгурації. За повідомленням агентства «Інтерфакс-Україна», дванадцять з вісімнадцяти районів Сумщини одержують електроенергію з 24.00 до 6.00. «Харківобленерго» змушене щодня відключати від енергоспоживання сільські й міські райони на 4—6 годин на добу. Промислові підприємства міста переведено на роботу в нічну зміну. Ситуація в енергосистемі Луганської області наближається до критичної. Водночас у Міністерстві енергетики наполягають: кризи в галузі немає, є криза неплатежів. Ресурс енергопотужностей цілком достатній для організації будь-якого обсягу роботи промислових підприємств. На ділі це підтвердилося терміновим введенням резервних блоків Трипільської ТЕС замість тимчасово зупиненого (знову введено 6 грудня) блока № 3 Чорнобильської АЕС. І все-таки за дорученням Президента України Леоніда Кучма створюють урядову комісію для негайного і всебічного вивчення стану справ в енергетиці. Її має очолити перший віце-прем'єр Анатолій Кінах. Генеральній прокуратурі доручено перевірити роботу енергоринку і правильність розрахунків на ньому.

Докладніше про проблеми в енергопостачанні читайте на 2-й сторінці.

Конструктивна співпраця

У Києві розпочинаються пленарні засідання Генеральної Асамблеї ПАЧЕС. Сьогодні відбудеться їх урочисте відкриття. А вчора працювали Бюро асамблеї, а також її Постійний комітет і Комітет з правових та політичних питань.

Напередодні сесії ГА Парламентської Асамблеї ЧЕС відбулася зустріч Голови Верховної Ради, діючого голови ПАЧЕС Олександра Ткаченка з делегацією грецького парламенту в Асамблеї на чолі з Марією Арсені. Обговорювалися перспективи розвитку україно-грецьких міжпарламентських зв'язків та співпраці в рамках ПАЧЕС. Олександр Ткаченко поінформував гостей про ситуацію в Україні. Він висловив сподівання, що переобраний Президент знайде нові підходи у реформуванні економіки, оскільки дотеперішній курс себе не виправдав. Олександр Ткаченко також висловився за конструктивну співпрацю гілок влади в Україні. Він заявив, що парламент зробить усе можливе, аби ще до кінця року в Україні були новий прем'єр та уряд.

8 грудня

✔ 65 р. до н. е. народився римський поет Горацій

✔ 1868 р. у Львові засновано культурно-просвітницьке товариство «Просвіта»

✔ 1989 р. у Києві створено Республіканську спілку автомобілістів

✔ 1991 р. у Біловезькій Пущі зліквідовано СРСР і створено СНД

! У номер

День Президента. В Парижі

У рамках робочого візиту до Франції Президент України Леонід Кучма зустрівся з Президентом Французької Республіки Жаком Шираком, керівниками провідних французьких компаній і банків, які є членами Руху підприємців Франції. Програмою також передбачені відвідання штаб-квартири ЮНЕСКО і зустріч з нещодавно призначеним генеральним директором цієї організації Коїширо Мацууро, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Учора в Парижі було оголошено про ідею створення Україно-французького форуму, що об'єднає зусилля на міжурядовому і громадському рівнях.

Плановано, що сьогодні розпочнеться робочий візит Л. Кучми до Сполучених Штатів.

Купівлі-продажу землі треба боятися

Уже тепер можна констатувати: саме Указ «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки», підписаний днями Президентом України Л. Кучмою, є і буде предметом обговорення номер один і депутатами Верховної Ради, і представниками урядових кіл. Нагадаємо: документом доручено Кабінету Міністрів, Раді Міністрів АРК, облдержадміністраціям провести до квітня 2000 року деколективізацію — реформувати КСП на засадах приватної власності на землю та майно, що фактично легалізує купівлю-продаж землі в Україні. Політики недарма ламають списи — на кону доля мільйонів селян та й, власне, усіх нас.

(Закінчення на 8-й стор.).

Розкошелюйтесь або затягуйте паски

З наступного тижня ціни на хлібобулочні вироби у Рівному зростуть на 10—15 відсотків.

Монополіст у виробництві хліба — ВАТ «Рівнехліб» — через подорожчання борошна вже опинився у скруті: щомісяця працює собі на збиток, заборгував постачальникам та банкам майже півмільйона гривень.

Отож підприємство змушене підвищувати ціни на свої вироби. Хоча, на думку фахівців, це дасть йому змогу лише втриматися на плаву.

Передплата-2000

«Бо й сама люблю газету»

Уже вдруге директор Костопільського територіального центру з обслуговування самотніх людей похилого віку та інвалідів Галина Шаварська (Рівненщина) відгукується на прохання ветеранів, інвалідів і передплачує за власний кошт двадцятьом найменш соціально захищеним «Голос України». До речі, зарплата в Галини Василівни невисока, та й сім'я її не розкошує. Жінка (а вона теж не один рік передплачує «Голос України») свій вчинок пояснила так: «До газети звикаєш. Тож розумію цих людей, яким через матеріальні нестатки загрожує інформаційний голод. Бо й сама люблю вашу газету».

Олександра ЮРКОВА.

Угода

Ірану потрібні наші літаки

Україна та Іран узгодили в Києві графік виробництва перших серійних літаків Ан-140 на потужностях в Ісфахані (Іран), повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» начальник управління Міністерства промислової політики України Володимир Ковтун. За його словами, під час візиту до нашої країни головного координатора авіаційної промисловості Ірану Мухаммеда Талаваї партнери підтвердили готовність виконати взаємні зобов'язання з проекту.

Як очікується, перший серійний Ан-140 буде складено в Ірані в першому кварталі наступного року, другий — у середині року. Іранська сторона поінформувала про готовність виконання фінансових зобов'язань з проекту. Потреба іранського замовника в нових Ан-140 — 120 літаків. Вартість одного становитиме 7,2 млн. доларів. Контракт укладено в грудні 1995 року за підсумками проведеного урядом Ірану тендера. Вартість його не розголошують. Але, згідно з експертними оцінками, вартість аналогічного проекту на Заході оцінюється в межах 4 млрд. дол.

❍ У Воронежі (Росія) триває 12-те засідання робочих груп України та Росії з делімітації державного кордону.

❍ Харківський пивзавод «Рогань» отримав нагороди у двох номінаціях престижного міжнародного конкурсу Earthmaker-2000.

P.S.

Передплата газети триває до 11 грудня

У номер

✔ Київ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області»

Верховна Рада України постановляє:

1. Частину другу статті 3 Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 351) викласти у такій редакції:

«До територій пріоритетного розвитку належать у своїх адміністративно-територіальних межах міста Брянка, Краснодон, Свердловськ, Первомайськ, Стаханов, Красний Луч, а також Антрацитівський, Кремінський та Краснодонський райони Луганської області».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 18 листопада 1999 року.
№ 1241—XIV.

І не те, щоб «так»...

Доля «винних»

Кандидат у Прем'єр-міністри Валерій Пустовойтенко провів у вівторок кілька зустрічей з парламентськими фракціями. Перша відбулася з фракцією Компартії України. Тут йому накидали чимало гострих зауважень і запитань. Зокрема, що він ледве не більшість робочого часу останній рік приділяв організації передвиборної кампанії діючого Президента, порушуючи тим самим закон про вибори. У вину йому поставлено й кампанію гоніння на тих керівників, які не забезпечили на своїх територіях перемоги Л. Кучми, що її було розв'язано після першого туру і вона набула сьогодні небезпечних розмірів. У зв'язку з цим висловлено побажання, щоб В. Пустовойтенко виступив по телебаченню і закликав підпорядковані йому структури припинити переслідування «винних». А до нового складу кабінету, в разі його затвердження на посаді прем'єра, не включати тих нинішніх міністрів, котрих було охарактеризовано як «одіозні постаті».

В. Пустовойтенко обіцяв урахувати все це в подальшій роботі, коли Верховна Рада висловить йому довіру. До речі, рішення про підтримку або непідтримку кандидатури В. Пустовойтенка на посаду прем'єра на засіданні фракції не приймали. Багато в чому аналогічні проблеми і зауваження висловлено В. Пустовойтенку також під час зустрічі в фракції Соціалістичної партії України.

Портфелі не обіцяв

До вже названих було додано такі: про недопущення розвалу КСП і перетворення землі на товар; про необхідність серйозного рішення питань соціального захисту населення, так само як і проблем медицини, освіти, захисту дитинства і материнства; про те, щоб забезпечити студентам пільги, які було обіцяно під час передвиборної боротьби, але поки що вони лишаються тільки обіцянками. Йшлося про те, за яких умов можливе формування коаліційного уряду.

В. Пустовойтенко соціалістам портфелів не обіцяв. Рішення про довіру чи недовіру і на цій нараді не ухвалювали.

✔ Фотофакт

Під'єднано до енергосистеми 3-й блок Чорнобильської АЕС.

Фото УНІАН.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про виконання Державного бюджету України за січень-жовтень 1999 року

Проаналізувавши підсумки виконання Державного бюджету України за січень-жовтень 1999 року, Верховна Рада України відзначає, що при його виконанні мали місце значні порушення Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік».

Не забезпечено виконання 25 із 42 запланованих джерел доходів Державного бюджету України на 1999 рік. Порушено принципи пропорційності та пріоритетності фінансування видатків бюджету, визначених Законом України «Про бюджетну систему України».

Дефіцит Державного бюджету України станом на 1 листопада 1999 року становив 1.465.761,1 тис. гривень, що на 225.761,1 тис. гривень перевищує граничний розмір дефіциту Державного бюджету України, визначеного статтею 1 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік».

На фінансування захищених статей видатків за 9 місяців поточного року було спрямовано 58,8 відсотка від надходжень до Державного бюджету України, за винятком державних цільових фондів та інших надходжень, що мають цільове призначення.

Фінансування витрат на покриття заборгованостей, що виникли у попередні роки по виплаті заробітної плати працівникам бюджетних установ, грошового забезпечення, стипендій та інших соціальних виплатах, виконано на 30,8 відсотка до річних призначень.

Видатки на погашення заборгованості по знецінених грошових заощадженнях громадян профінансовані лише на 5 відсотків до річних призначень, а субвенції на освіту взагалі не здійснювалися.

У зв'язку з незадовільним виконанням державного бюджету та з метою усунення допущених порушень Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» Верховна Рада України постановляє:

1. Вважати роботу Кабінету Міністрів України по виконанню Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» за 10 місяців 1999 року незадовільною.

2. Генеральній прокуратурі України до 1 лютого 2000 року розглянути матеріали Рахункової палати про підсумки виконання Державного бюджету України за січень-жовтень 1999 року та проінформувати Верховну Раду України до 15 лютого 2000 року про результати розгляду.

3. Зважаючи на вкрай складну ситуацію з виконанням Державного бюджету України по надходженнях, пов'язаних з діяльністю підприємств нафтогазового комплексу, рекомендувати Кабінету Міністрів України доручити Державній податковій адміністрації України, Головному контрольно-ревізійному управлінню Міністерства фінансів України перевірити діяльність зазначених підприємств та про результати перевірки доповісти Верховній Раді України до 1 лютого 2000 року.

4. Кабінету Міністрів України забезпечити виконання вимоги статті 1 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» щодо дотримання граничного розміру дефіциту Державного бюджету України на 1999 рік.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.
м. Київ, 2 грудня 1999 року.
№ 1269-XIV.

У центрі уваги — прем'єр і бюджет

75 питань розглянула Верховна Рада протягом листопада на сесійних засіданнях. Про це повідомив на прес-конференції заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук. Зокрема, народні обранці прийняли 23 законопроекти у першому читанні, 19 — у першому та другому, а 18 проектів законів передано на доопрацювання.

Тепер народні обранці працюють у комітетах і фракціях. Як відомо, наступного сесійного тижня Верховна Рада розгляне на своєму засіданні кандидатуру Валерія Пустовойтенка на посаду Прем'єр-міністра. Відбуваються зустрічі претендента на високу посаду з депутатськими групами і фракціями. Як підкреслив Віктор Медведчук, зустріч Валерія Пустовойтенка з об'єднаними соціал-демократами відбудеться нинішньої п'ятниці. Водночас заступник Голови Верховної Ради зауважив, що особисто він повністю підтримує кандидатуру Валерія Пустовойтенка на посаду Прем'єр-міністра.

Окрім того, Віктор Медведчук висловив сподівання, що Міністерство фінансів устигне до 16 грудня подати проект державного бюджету 2000 року для його розгляду у другому читанні. Він повідомив, що остаточне рішення щодо розгляду проекту державного кошторису у другому читанні буде прийнято на нараді керівництва ВР з лідерами депутатських груп і фракцій 13 грудня.

На прес-конференції ішлося і про принципи формування парламентської більшості. На думку заступника Голови Верховної Ради, угоду про її формування кожний депутат повинен підписувати індивідуально. Тоді, за словами Віктора Медведчука, можна було б говорити про політичну, юридичну чи «хоча б моральну» відповідальність народного обранця, бо своїм підписом він особисто підтримує положення угоди про створення парламентської більшості. Віктор Медведчук повідомив, що під угодою уже підписалися понад 150 депутатів, в тому числі члени фракцій СДПУ(о), НДП, ПЗУ, Трудової партії і групи «Відродження регіонів». Нині ведуться переговори з фракцією Народного руху Геннадія Удовенка.

Коментуючи доручення про розробку документа, який обмежив би переходи депутатів з фракції у фракцію, Віктор Медведчук висловив сумнів у тому, що це вдасться зробити законодавчо. Водночас він висловив переконання: якщо будь-який депутат покидає фракцію, створену на партійній основі, то він повинен розлучитися і з депутатським мандатом. Однак Конституція не передбачає дострокового припинення депутатських повноважень з цього приводу.

Володимир КОРОЛЮК.

Заручники темряви

Коментар

У критичній ситуації, коли збувається найпохмуріший прогноз і уявне благополуччя раптом обертається непривабливою тильною стороною, що зазвичай робить начальство? Правильно. Кидає вогнем блискавищею на голови підлеглих.

Наче до масових відключень регіонів, які елементарно і цілком безвідповідально заборгували за вже спожиту електроенергію шалені суми, ніхто й не знав, чим ці борги зрештою обернуться для наших атомних, теплових і гідроелектростанцій. Знали, звичайно, і Президент, і уряд. Просто, як модно нині казати, ПРІОРИТЕТИ напередодні виборів були інші. Тоді енергетикам лишалося тільки хоч самим у топки лягати, але забезпечити світло й тепло в будинках виборців.

Власний кореспондент «Голосу України» по Кіровоградській області Олег Бондар повідомляє: «Лише поточного року борг області за вже спожиту електроенергію збільшився вдвічі і становить більш як 108 млн. грн. Перший заступник глави облдержадміністрації Василь Сибірцев підтверджує, що з Києва попередили про можливе відключення Долинської, Кіровоградської і Побузької електропідстанцій у разі несплати боргу».

Чим це загрожує області, пояснювати не треба, похмуро каже кореспондент. Його підтримує колега з Тернополя Галина Сторожук: «З вини енергетиків уже виходив з ладу міський водогін. Чимало шкоди завдали відключення електрики виробництвам. Скисають тонни молока, псуються продукти. Проблема відключень електроенергії потребує негайного вирішення!».

То якого висновку дійшли депутати Тернопільської облради на останній сесії? Підтримали пропозицію глави облдержадміністрації Василя Коломийчука звернутися до Президента країни з проханням про деприватизацію обленерго.

Тернопільобленерго, 25% якого перебувають у власності недержавних структур, оприбуткувало електроенергії на 104 796 тис. гривень, а грошима заплатило Національній енергокомпанії «Укренерго» лише 7,4%. Коригування лімітів відпускання електроенергії згідно з її оплатою здійснюють тепер через кожні п'ять днів. Цей вимушений захід справді запроваджено з минулого тижня на пропозицію міністра енергетики Івана Плачкова. На спеціальній нараді у Прем'єр-міністра він обґрунтував її тим, що після роз'єднання енергосистем України та Росії ситуація з енергозабезпеченням різко загострилася. Частота струму в енергомережі знижується. Це й призводить до необхідності масових примусових відключень.

Для нормальної роботи енергосистеми потрібні передусім нормальні фінансові умови, що забезпечують вчасні якісні ремонти обладнання енергоблоків і достатнє паливне завантаження. Таких умов немає. Енергетики заборгували постачальникам газу, вугілля, ядерного палива, а також у податках до бюджету 13 958 млн. грн. Галузь практично без коштів. Водночас борг споживачів перед енергетиками загалом становить 8,3 млрд. грн. Найбільшими боржниками залишаються: житлокомунгосп (1945 млн. грн.), агрокомплекс (949 млн. грн.), вугільна промисловість (714 млн. грн.), хімічна та металургійна промисловість (567 млн. грн.), бюджетні організації (502 млн. грн.).

За несплату від енергопостачання відключено 15697 підприємств. Це лише третина всіх боржників. Борг відключених становить 432,2 млн. грн. Найбільше підприємств-боржників у Дніпропетровській, Львівській, Київській, Донецькій та Черкаській областях. Рекордсмен несплат — східний промисловий регіон. Донеччани заборгували 1257,5 млн. грн., луганці — 974,4 млн. грн., дніпропетровці — 1057 млн. Загальний борг енергоємних підприємств — більш як 2 млрд. грн.

У листопаді енергопостачальні компанії одержали з енергоринку електроенергії на 935753 тис. грн., а сплатили грошима всього 6,9%. Луганськобленерго та Чернігівобленерго за сплатою «не дотягнули» й до одного відсотка, Львівобленерго і Полтаваобленерго сплатили грошима по 1% належної суми. Сім областей значно перебрали ліміт споживання. Наприклад, Херсонобленерго — на 109%, Сумиобленерго — на 81%, зробивши заручниками відключень пересічних громадян, які нічого не підозрюють.

Нині Фонд державного майна призупинив продаж акцій енергокомпаній на фондових біржах і у позабіржовій фондовій торговельній системі, пояснюючи це труднощами в енергопостачанні і тим, що до початку приватизації енергетична галузь має бути реформована.

На думку першого віце-прем'єр-міністра Анатолія Кінаха, про реприватизацію в енергетиці не може бути й мови. Але вочевидь — необхідність забезпечення дієвого контролю держави за діяльністю енергокомпаній і процесом реструктуризації галузі. Лишається сподіватися, що з ПРІОРИТЕТАМИ цього разу помилки не буде. Вибору просто немає.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Листи ваші і ваших знайомих

Увага: акція корпункту

Регіон: передплата-2000

А що в конверті?

Не лише людей старшого віку не влаштовує, що редакції нині зі своїми читачами листуються виняткова на сторінках газет. Це як знайомство заочно. А вже про те, що не пересилають скарги в органи влади на реагування, й казати не доводиться. Пошта дніпропетровського корпункту «Голосу України» свідчить: відновлювати нашій пресі ці традиції — необхідність.

Тому ми й вирішили у першому півріччі наступного року провести на Дніпропетровщині акцію **«Листи ваші і ваших знайомих»**. Щоб влаштувати кілька «круглих столів» в обласних інстанціях державного управління та місцевого самоврядування і підготувати тематичні сторінки на зразок «Читачі обурюються, критикують, радять, пропонують... Що ж робиться?» та «Листи читачів до друку!».

Отож акцію плануємо здійснити за кількома напрямами. Насамперед зосередимося на листах, в яких будуть нарікання на кривди, образи та несправедні утиски наших передплатників. Хоч як прикро, але цього нині вистачає. «І поскаржитися немає куди та немає кому», — ремствують наші читачі. **Тож надсилайте свої скарги нам, а ми разом з Дніпропетровською обласною держадміністрацією проведемо Дні відкритого листа, аби познайомити з ними керівників усіх міст та районів, правоохоронних органів і домогтися бажаного реагування.**

Просимо висловлювати і ваші спостереження, зауваження та побажання стосовно того, що відбувається довкола: у населених пунктах, на підприємствах та у виконавчих структурах. Не сумніваємося, що у людей знайдеться багато мудрих і слушних порад, як поліпшити життя чи перебіг соціально-економічних реформ в інтересах народу. Якщо треба, то й вимог. А назвете проблеми або адреси, де потрібно, на вашу думку, оперативно втрутитися й допомогти, як казали раніше, вжити заходів — ще краще. У цих випадках гарантуємо «розбірки» за вашими листами в обласній раді та міських, районних, сільських і селищних — на місцях. Відкриємо своєрідний поштовий вузол зв'язку в області для читачів «Голосу України», аби кожне послання знаходило відгук і логічне завершення та вирішення.

Аналіз читацької пошти свідчить і про те, що для наших передплатників часто-густо потрібні елементарні консультації на предмет правових відносин на підприємствах усіх форм власності та інших конфліктних ситуацій у сферах соціальних і побутових взаємин. До того ж не у кожного нині є гроші, щоб одержати платну консультацію. **Отож одразу дві інстанції — незалежна профспілка працівників науки і виробництва, яку очолює Петро Петриченко, та правнича фірма «Юріс-Дніпропетровськ», котрою керує відомий на Дніпропетровщині юрист Микола Бесараб — дали згоду за листами наших дописувачів безкоштовно вести «Довідкове бюро» за принципом «Вчора — запитання, сьогодні — відповідь».**

Залишається повідомити, що акція «А що в конверті?» відбуватиметься для всіх без винятку **наших передплатників в області.** Свої листи надсилайте і на адресу редакції, і безпосередньо на корпункт за адресою: **Дніпропетровськ,100, а/с 4350.**

Газету — кращим працівникам, читачам — про кращі підприємства

Оголошуємо огляд-конкурс для всіх, хто дорожить своєю торговою маркою

Вітрина іміджу для достойних

У Кривому Розі був донедавна невеликий і нічим не примітний дріжджовий завод. А сьогодні це потужне і багатопрофільне **переробно-харчове підприємство «Надежда»**, яке вже відоме й за межами області. Якщо хочете знати, маємо справу з дивовижним явищем, коли нові ринкові стимули дали змогу приватизованому заводу з бридкого каченяти перетворитися на лелеку-красеня. На його торговій емблемі й зображено, до речі, лелеку, що розправляє крила і злітає у височінь.

Та й назву «Надежда» теперішнє закрите акціонерне товариство взяло собі не випадково. Як пояснює його генеральний директор і голова правління Павло Гурмаза, колектив з самого початку вірив, що український товаровиробник, тим паче продуктів харчування, гідний на неабияке майбутнє. Що все, намічене нинішнім курсом реформ, неодмінно збудеться. Нині завод вп'ятеро більше виробляє, ніж виробляв раніше, високоякісних хлібопекарських дріжджів. Своїм хлібом і своїми вишуканими ковбасними виробами забезпечує майже весь Інгулецький район потужного Криворізького басейну, а тепер ще й налагоджує власне виробництво молокопродуктів та сиру.

Але детальніша розповідь про ЗАТ «Надежда» і його продукцію — попереду. Річ не лише в тім, що це підприємство справді заслужило доброї слави. Там вважають, що воно належить до тих, де сьогодні працюють наші кращі люди, здатні зарадити рідній державі в нинішні скрутні часи. Отож під девізом «Голос України» — кращим працівникам» передплатило для своїх робітників 60 примірників нашої газети. Щоб не залишатися в боргу, ми зі свого боку і готуємо до друку публікацію про унікальну криворізьку «Надежду». Не сумніваючись, що така публікація допоможе всім нам не панікувати і скиглити, а всюди братися за діло і відродження багатющого і невичерпного власного потенціалу.

Адже раніше вже друкували, як долає труднощі й спинається на ноги колишня **бройлерна фабрика у Нікополі** («Чи нестимуть наші кури золоті яйця?» у номері від 6 серпня минулого року). Підприємство сьогодні практично витіснило з місцевих ринків сумнозвісні «ніжки Буша». Отож і на бройлерній працюють люди, котрих також варто зарахувати до кращих у державі. Директор фабрики **Юрій Тихонов** щойно повідомив, що і тут для тридцяти своїх трудівників передплатили на наступний рік «Голос України».

Ще одна неординарна і цікава адреса — фермерське господарство, а точніше, **приватно-орендне Віталія Задорожного з Софіївського району.** Тут також потрібна окрема публікація. Майже півтора розпайованих колишніх колгоспів і навіть своя сільрада. Отож на утриманні вся соціально-побутова інфраструктура. Ветеранам війни і праці, котрі мешкають на території цієї сільради, фермерське господарство також передплатило нашу газету.

Ось так і виникла ідея огляду-конкурсу «Газету — кращим працівникам, читачам — про кращі підприємства». А на Дніпропетровщині сьогодні стає видно тих, хто винахідливо скористався перевагами ринково-економічних перетворень і вже не нидіє та не скаржиться на невдячну долю, а, навпаки, кує та домагається сам кращої, аби не розминутися з нею. **Тож претенденти потрапити на вітрину іміджу і визнання через газету «Голос України» знайдуться. Умови, гадаємо, зрозумілі. Телефонуйте до корпункту: 68-46-34.**

Бо в нашому регіоні, як жартує командир-директор **підприємства «Дніпроавіа» Михайло Демиденко,** усі, як і прекрасні лелеки, достойні високо злітати. З наступного року, до речі, пасажири «Дніпроавіа», вирушаючи до будь-якого міста України чи й Європи, матимуть змогу читати в літаках свіжі номери «Голосу України».

Почали з лікарні

Роман Василишин і Микола Агафонов відкривають у Миколаївці оновлену дільничну лікарню

Депутат в окрузі

Це було справді свято, яке нікого не залишило байдужим у Миколаївці. Її старожил Анатолій Маркович Білик вважає, що подія означає для сільчан втілення їх надій на краще майбутнє.

А відбувалося ось що: після реконструкції та переоснащення відкривали заново донедавна занедбану тутешню дільничну лікарню. До миколаївців завітали і начальник обласного управління охорони здоров'я Роман Василишин, і народний депутат України Микола Агафонов. Кожен мав свої мотиви для візиту.

Якщо говорити про Василишина, то Роман Йосипович сьогодні у Дніпропетровській області втілює програму поглиблення медичної допомоги на селі. Вона в останні роки, на жаль, занепала. Влаштувавши у сільських районах дні здоров'я — масові медобстеження населення фахівцями провідних медичних закладів обласного центру, — управління тепер все робить для того, аби підносити професійний рівень сільських лікарів на місцях і створювати їм умови для кваліфікованого виконання своїх обов'язків. Миколаївська дільнична лікарня відтепер нині служитиме взірцем, як потрібно піклуватися про здоров'я людей у «глибинці».

Бо що вона являє собою, вдруге, як кажуть, народившись? Медичний комплекс, якому можуть позаздрити і городяни. Уявіть собі кілька сучасних приміщень: поліклініка, стаціонар, харчоблок і оздоровчі кабінети, де працюють спеціалісти усіх профілів, маючи у своєму розпорядженні найсучасніше медичне обладнання, затишні, охайні палати з холодильниками і телевізорами на дві-три особи.

Обійшлася реконструкція лікарні більш як у півмільйона гривень. На нинішні часи, гроші, погодьтеся, великі. «Знайшов» їх разом з агрофірмою «Наукова» народний депутат Микола Агафонов. Ще й зумів організувати справу так, що з розбудовою лікарні впоралися за три місяці. І тепер агрофірма взяла її на своє повне утримання, гарантуючи безоплатне забезпечення ліками та медикаментами.

Для Миколи Агафонова ця подія також не дріб'язкова. Коли обирався він депутатом, саме у Миколаївці найважче набирав голоси. Це ж бо не жарт, що опоненти навіть всерйоз пропонували перейменувати село, щоб не було, мовляв, жодних асоціацій з ім'ям Миколи Івановича. А якщо точніше, то миколаївці просто нікому вже не хотіли вірити на слово. Всі обіцяльники дурять, і квит. Останній тутешній директор радгоспу Василь Гапич, примірoм, божився і клявся газифікувати село, і обмежився, уявіть собі, тим, що газифікував лише вулицю, на якій сам живе. Скільки можна, даруйте, брехати, наче хтось щиро печеться про народ?

— Ось у нас лікарня дивується, — сказали тоді виборці Миколі Агафонову. — Зможете врятувати?

— Даю слово, — запевнив Микола Іванович і додав: —І не тільки лікарню, а і все ваше чудове село, котре в минулому було відоме на всю область.

Фото Олексія ГУДЕНКА.

Сторінку підготував власний кореспондент «Голосу України» в Дніпропетровській області Микола Нечипоренко. Тел. корпункту: (0562) 68-46-34.

Хроніка. Факти. Події

✔ Гельсінкі

До політики і ринку додамо ще й армію

На зустрічі глав держав і урядів Євросоюзу, яка має відбутися наприкінці тижня в Гельсінкі, одним з основних буде питання про створення в рамках ЄС військових потужностей для врегулювання кризових ситуацій. Цей крок означає, що ЕС уже не буде лише економічною і політичною організацією. Зі створенням військових потужностей ЄС зможе відігравати важливішу роль на міжнародній арені і, як зазначено в проекті документів саміту в Гельсінкі, зміцнити європейську безпеку.

✔ Копенгаген

«Приватна справа» датського прем'єра

Глава датського уряду Поуль Нюруп Расмуссен заявив про те, що його батько за часів окупації країни був членом націонал-соціалістської партії. За словами 56-річного прем'єра, він лише недавно дізнався, що його батько 1941 року вступив до нацистської партії. «Я дійшов висновку, що сам маю розповісти про це», — із хвилюванням повідомив Расмуссен. Така заява жодним чином не відбилася на політичній кар'єрі прем'єра. «Це не має відношення до діяльності глави кабінету, — заявили лідери опозиції, — це — «приватна справа» Расмуссена-старшого».

✔ Париж

Партію голлістів уперше очолила жінка

Мішель Альо-Марі — висока, чарівна блондинка, що в свої 53 роки зберегла майже дівочу стрункість і чудову політичну реакцію — очолила одну з найвпливовіших політичних партій Франції «Об'єднання на підтримку республіки». Оглядачі вже назвали цю подію своєрідною внутрішньопартійною революцією: досі жінки не обіймали високих посад у керівництві голлістів — однієї з найконсервативніших партій. Не випадково їх завжди критикували за те, що у них невисокий відсоток жінок серед депутатів і членів уряду.

✔ Прага

Комуністи в ролі авангардистів

Головний підсумок недавнього п'ятого з'їзду Комуністичної партії Чехії та Моравії (КПЧМ) — прийняття програмних документів, спрямованих на її модернізацію. «Члени КПЧМ не повинні мати ностальгії за минулими часами, партія має стати авангардом сучасних лівих організацій країни», — заявив журналістам голова КПЧМ Мирослав Гребеничек.

✔ Вашингтон

В американських школах знову стріляють

У Сполучених Штатах у школі міста Форт Гібсон влада арештувала тринадцятирічного підлітка, який розстріляв трьох хлопчиків і одну дівчинку. Арештованому було пред'явлено обвинувачення в застосуванні вогнепальної зброї з метою вбивства. Нападник відкрив вогонь по групі школярів, що чекали початку уроку. Поранені діти зараз у лікарні. Їхній стан стабільний. Це вже не перший випадок, коли в американських школах лунають постріли.

А цим почастило — відбулися невеликим переляком. Проте враження залишилися на все життя

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Президент має право, але не зловживає ним

Аналогії

Що ліпше: президентська республіка чи парламентська? Запитання, в принципі, риторичне. Форма правління держави складається історично, зазвичай з урахуванням традицій і менталітету. Проте, коли поглянути на політичну карту, стане зрозуміло: якщо в Латинській Америці та США віддають перевагу президентській формі правління, то у Європі однозначно симпатизують парламентаризму.

На нашому континенті поруч з величезною кількістю парламентських республік немає жодної президентської. І лише кілька країн можна зарахувати до так званого змішаного типу: напівпрезидентська-напівпарламентська. І до цієї малочисельної групи ввійшли Франція... Україна та Білорусь. Із деякими зауваженнями сюди можна зарахувати й Польщу. Також слід одразу зазначити, що повноваження президентів у всіх цих країнах різні. І якщо все-таки спробувати відповісти на запитання, який президент у Європі має найбільшу владу, то на першому місці буде глава Французької Республіки.

Мабуть, деякі європейські колеги можуть йому позаздрити. Згідно з конституцією 1958 року, президент Франції має право... розпускати парламент. Для цього йому не треба проводити референдум і радитися з громадянами (до речі, призначати референдум він також має право), запитувати згоди у парламенту чи ради міністрів. Необхідно дотриматися тільки однієї формальності: провести консультації з головами двох палат парламенту. Проте ця консультація — скоріш засіб повідомити парламентаріям про своє рішення. Щоправда, деякі обмеження все-таки є: розпускати парламент можна, але... не частіше, ніж раз на рік.

До речі, нинішній президент Франції Жак Ширак вирішив скористатися цим правом. В якийсь момент президентові здалося, що з наявним таким парламентом йому не вдасться провести необхідні, на його погляд, економічні реформи. А тому він заявив, що настав час «порадитися з народом», і оголосив дострокові вибори. Але доля недобре пожартувала із Шираком: у результаті парламентських виборів перемогли його політичні опоненти, і Соціалістична партія в альянсі з комуністами та «зеленими» здобула можливість сформувати лівий уряд. До речі, за конституцією, президент Франції має право особисто призначати і знімати прем'єра, не погоджуючи його кандидатуру з парламентом. Але президенти Франції не зловживають цим правом. Природно, з погляду інтересів президента, йому вигідніше працювати з прем'єром-однодумцем. Проте з погляду інтересів держави, значно важливіше, щоб взаєморозуміння було між урядом і парламентом: адже в разі протистояння парламент може просто заблокувати всі урядові ініціативи. Саме тому втретє після 1958 року Франція опинилася в ситуації, коли в Єлисейському і Мартіньонському палацах засідають представники протилежних політичних течій.

І ще президент має право звертатися із посланнями до палат парламенту, і ці послання не підлягають обговоренню, запроваджувати в країні надзвичайний стан (але під час НП він не може розпустити парламент: цей пункт існує для того, щоб не допустити узурпації влади), головувати в раді міністрів на свій розсуд, ратифікувати міжнародні угоди, щоправда, зі згоди уряду...

А які повноваження парламенту? Останнім часом французький парламент виконує не так законодавчу функцію (адже законодавчу базу вже сформовано), як контрольну. Законодавча діяльність парламенту зводиться переважно до таких питань, як: бюджет і податки, основи цивільного і кримінального права, трудове і виборче право, загальні принципи оборони, освіта, місцеве самоврядування, ратифікація міжнародних угод... Щодо контрольної функції, то парламент може ухвалити «резолюцію осуду» стосовно ради міністрів, подати на президента до Конституційного суду, якщо вважає, що він порушує конституцію. Проте оголосити імпічмент президентові парламент не має права. У когось складеться враження, що усунути президента з посади не може ніхто... Ні, не так. Це може зробити — сам президент! Наприклад, саме так вчинив Шарль де Голль 1969 року. Після студентських хвилювань 1968 року де Голль вирішив «проконсультуватися» з народом: чи варто йому залишатися на чолі держави? Для цього він запропонував провести плебісцит щодо представленої ним регіональної реформи. Сказавши «ні» цій реформі, французи фактично відправили де Голля у відставку, хоча — знову-таки згідно з конституцією — він зовсім не зобов'язаний був це робити.

Цікаво, що нині де Голля у Франції вважають ледь не батьком нації. Особливо — молоде покоління, яке й обрало в президенти голліста Жака Ширака.

Проте картина була б неповною, якщо не згадати про місцеві органи самоврядування. Попри те, що Франція унітарна держава, «місцеві господарі» мають достатньо повноважень. Муніципальні, генеральні та регіональні ради — це своєрідні місцеві парламенти, які не мають хіба що законодавчого права. Навіть президент, незважаючи на його величезну владу, практично не втручається у справи мерів та муніципалітетів. Хіба що хтось «прославиться» у гучному скандалі...

Отож цілком можливо проводити паралелі: у Європі є країна, де президентська влада більша, ніж влада парламенту, проте там не бояться, що в країні може запанувати диктатура чи авторитарний режим. Але не варто забувати й те, що Франція має найбільший у Європі стаж розвитку демократії. І французи вже не побоюються, що з'явиться новий Людовік XIV, котрий заявить: «Держава — це я!»

Наталя ФІЛІПЧУК.

НАТО готова до партнерства. Ми також

Нещодавно в Брюсселі відбулася зустріч «Україна—НАТО» на рівні міністрів оборони. У штаб-квартирі НАТО задоволені її результатами. Міністр оборони України Олександр Кузьмук розповів про хід реформування нашої армії. Це питання цікавить натовців, адже процеси реформування та скорочення армії відбуваються не тільки в пострадянських країнах, а й у Франції, Німеччині, Великій Британії.

А 15 грудня відбудеться наступна зустріч — цього разу на рівні міністрів закордонних справ. Сторони мають розглянути програму співробітництва на 2000 рік. І хоча саму програму не публікуватимуть, окремі її тези плановано оприлюднити. Очевидно, для тих, хто занепокоєний, що Україна з дня на день може вступити до блоку. До речі, у штаб-квартирі вважають: членство у «Програмі заради миру» — в жодному разі не перший крок до членства в НАТО. Наприклад, нейтральна Ірландія давно співробітничає з альянсом у рамках цієї програми, проте не має намірів приєднатися до організації.

Та повернімося до переговорів міністрів оборони. Було підтверджено, що до 18 грудня український миротворчий контингент буде виведено з території Боснії. Але співробітництво у косовському напрямі триватиме. Йшлося й про те, що Брюссель зацікавлений у прийнятті ВР України угоди про статус Збройних сил. Посол НАТО Клаус-Петер Клайбер під час зустрічі з українськими журналістами заявив, що ця угода не камінь спотикання у відносинах Україна—НАТО, а лише одне з нерозв'язаних питань. Але її ухвалення сприятиме поліпшенню підготовки українських миротворців. Завдяки цьому документові у спільних військових навчаннях зможуть брати участь і країни—члени НАТО, і держави, що не є членами блоку. А щодо Яворівського полігону, то в Брюсселі вважають: він може стати чудовим тренувальним і підготовчим центром.

Також стало відомо, що на 21 січня заплановано візит в Україну генерального секретаря НАТО Джорджа Робертсона. А приблизно 2—3 березня у Києві відбудеться саміт НАТО.

Яна СТАДІЛЬНА.

Брюссель.

Під час зустрічі О. Кузьмука з американським колегою В. Коеном

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В Австралії СНІД відступає

Австралійське статистичне бюро повідомило про чергове зменшення кількості смертельних випадків від СНІДу в Австралії. За останні п'ять років вона знизилася на 70% (від 764 у 1994 році до 187 у 1998 році). Падає кількість нових випадків інфікування ВІЛ. У країні нараховують 11800 безсимптомних носіїв інфекції. Основний шлях передання СНІДу в Австралії — через гомосексуальні статеві стосунки. Проте збільшується кількість випадків небезпечного гепатиту С, який передається так само, як і СНІД. Але найбільшу тривогу викликає ситуація з онкозахворюваннями — причиною кожної четвертої смерті в Австралії.

Однак сама смертність зменшилася. Нині середня тривалість життя в Австралії — 76 років для чоловіків та 82 роки для жінок.

Канберра.

Павло АНГЕЛУЦА.

Як на «Романтику» хрест поставили

Це часом обертається хрестами на свіжих могилах

Час від часу мешканці обласного центру здригаються від кривавих розборок серед сумських підлітків. Траплялося, стінка на стінку йшли не до першої крові, а до смертного бою. Озвірілі зграї недоростків знівеч'я покалічили чи й відправили на той світ чимало зовсім невинних — і дітей, і дорослих.

Правоохоронці з осені до весни подвоювали на вулицях міста кількість міліцейських патрулів, залучали для охорони правопорядку спецназівців. Але страх бути побитим чи й убитим здичавілою зграєю юнців у сумчан так і не минає. Зимове місто з настанням вечірніх сутінок наче вимирає.

Де корені зла? В економічній скруті? Безперечно. Певною мірою розгул злочинності серед неповнолітніх спричинила ліквідація при більшості жеків міста спортивних секцій і дитячих кімнат, де молода і незміцніла поросль залюбки набиралася сил і розуму, гартувалася і фізично, і духовно. Там нині офіси, склади та всілякі розважальні заклади.

Полишені напризволяще підлітки освоюють жорстоку вуличну азбуку виживання. Вони мстять за свої обкрадені дитинство та юність — часом першому зустрічному.

...Дитячо-юнацький клуб «Романтик» при 3-й виробничій житлово-ремонтній експлуатаційній дільниці (ВЖРЕД) майже два десятиліття був культурно-інтелектуальним осередком для сотень дітей і підлітків одного з найбільших житлових масивів. Під його дахом у 12 гуртках і студіях — фотографічному, юних друзів природи, художнього вишивання, настільного тенісу, малювання, танцювального та інших — постійно займалися близько півтисячі школярів. Для старшокласників навколишніх шкіл та учнів профтехучилищ тут проводилися конкурси авторської пісні, гри на гітарі тощо. А скільки радощів приносили дітворі турпоходи й поїздки по рідній країні під час літніх канікул — з наметами, фотоапаратами і мольбертами! Щоліта ці захоплюючі мандри почергово здійснювали майже сто членів «Романтика», як правило, за рахунок коштів ВЖРЕД.

— Усе це, на жаль, у минулому, — зітхає начальник дільниці Сергій Слизький. — Ще недавно такий привітний і затишний клуб уже не наповниться дитячим сміхом, піснями, гітарними акордами.

Отже, була казка і не стало її. Три місяці тому, в переддень нового навчального року і на порозі свого двадцятирічного ювілею дитячо-юнацький клуб «Романтик» наказав довго жити.

— Його з боєм відібрало у дітей ВАТ «Сумивторресурси», — розповідає Сергій Вікторович. — Сталося це за рішенням арбітражного суду. Хвацькі дяді на чолі з генеральним директором цієї організації Миколою Суботою, в присутності судового виконавця і дільничного інспектора на очах у дітвори вчинили справжнісінький погром «Романтика»: все майно, що наживалося роками, пожбурляли на вантажівки і вивезли на свої склади за місто. Діти плакали, дивлячись на це.

— Але ж суд визнав «Сумивторресурси» власником приміщення, яке належить йому по праву?

— Вони такі там господарі, як я, наприклад, одноосібний власник Пізанської башти. В наш час судові справи виграє той, хто сильніший. Чи ж могли дитячий «Романтик» і житлова дільниця серйозно протистояти багатому акціонерному товариству?

— Тобто?

— Ще три роки тому згадуване приміщення було фактично нічийним. Торік, за нашою ініціативою, сесія міськради офіційно закріпила його за трьома суб'єктами: другий поверх, де розташовано клуб, став нашою власністю, перший поділили між собою акціонерні товариства «Сумигаз» і «Сумивторресурси». Та останні скористались промахом міськради, яка під час передачі державного майна в комунальну власність не заручилася згодою Кабміну. Вони з допомогою суду прибрали її до рук.

На всі мої запитання, чому так обійшлися з підлітками, начальники із «Сумивторресурсів» безапеляційно і жорстко кидали у відповідь одне: «Воно наше».

— Отже, жодної надії на відродження клубу немає? — відновлюю розмову з начальником житлової дільниці.

— Боюся, що ні, — зізнається співрозмовник. — Спочатку вірив, але бачу: на «Романтику» поставили хрест.

Зрозуміти цей песимізм можна. У міськраді, наприклад, мене запевнили, що найближчим часом «Романтику» передадуть частину одного з дитсадків. Однак аналогічними обіцянками Слизького годували всю осінь, а віз і нині там.

— Та припустимо, що приміщення виділять, — прогнозує ситуацію Сергій Вікторович. — І що, скажіть мені, я робитиму? Де візьму кошти, щоб заново облаштувати знищений клуб — на придбання обладнання, необхідного інвентаря? У міста грошей немає, а про спонсорів годі й говорити — їм власна сорочка ближче до тіла. А «Романтик» — не Фенікс, щоб самостійно відродитися з попелу...

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Оголошення

У номер

✔ Київ

«Циклон» запустять з екватора

Україна та Італія з 2001 року почнуть запуски українського ракетоносія «Циклон-4» з бразильського космодрому Алкантара. Основними учасниками міжнародного проекту зі створення космічного ракетного комплексу «Циклон-4» стануть дніпропетровські ДКБ «Південне» та ВО «Південний машинобудівний завод», а також італійська Fiat-Avio. «Циклон» — ракета-носій малого класу, потужності якої дають змогу виводити на низьку орбіту (600—800 тис. км) до 4 тонн корисного вантажу за ваги супутника на борту в межах 1—1,5 тонни. Ракетоносій входить до числа популярних сьогодні на космічному ринку малогабаритних ракет і перевищує всі існуючі в світі ракетоносії за ступенем надійності. Із 219 запусків ракетоносія аварійними було 4. Розміщення стартового комплексу на бразильському космодромі в районі екватора забезпечить максимальне використання можливостей ракетоносія «Циклон-4». Плановано здійснювати до 12 запусків на рік, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

✔ Донецьк

Батареї просять газу

На голодному газовому пайку знову опинився Маріуполь: різко скоротилися обсяги природного палива, що надходить до міста. У квартирах охололи батареї центрального опалення, зникла гаряча вода. Разом із населенням потерпають обидва металургійні комбінати —імені Ілліча та «Азовсталь». Тут змушені переводити на «тихий хід» доменні, мартенівські печі та зупиняти прокатні стани. І це при тому, що за енергоносії металурги розраховуються вчасно. Керівники підприємств вирушили до Москви — просити про збільшення поставок газу трубою «Чалтир — Новопсков». На жаль, не справдилися сподівання на нову гілку газопроводу Краматорськ—Маріуполь, збудовану торік і покликану забезпечити приморське місто паливом у достатній кількості: тиск газу на виході впав до критичного.

✔ Херсон

Спільно з північним сусідом

Новокаховське акціонерне товариство «Південелектромаш» найближчим часом планує майже втричі розширити виробництво. А підстави такі: вже укладено угоду про поставки в Росію кількох тисяч електродвигунів різних марок. Також ідеться про створення спільного підприємства, котре займалося б не лише виробництвом електротехнічної продукції, а й її реалізацією. Співпраця стала можлива ще й тому, що колишній директор підприємства нині обіймає одну з керівних посад в об'єднанні «Роселпром». До речі, досвід взаємодії новокаховців із росіянами вже є. Так, минулоріч на «Південелектромаші» освоїли випуск унікальних настільних електронагрівачів-картин.

✔ Львів

Поговорив - неси картоплю

Керівники Буської телефонної мережі запровадили новий вид послуг: бартер для абонентів-боржників. Вони не вимикають телефони, а дають змогу розрахуватися за послуги картоплею, цукром, консервованими продуктами, будматеріалами. Приблизно п'ята частина розрахунків — натурою. Завдяки бартеру прокладено 30 кілометрів кабелю, встановлено 300 номерів у різних куточках району.

✔ Фотофакт

Перші десятки тонн етанолу виробив Маловисківський спиртозавод, що на Кіровоградщині. Ця домішка дає змогу перетворювати низькооктановий бензин на високооктановий. Роботу установки з виробництва етанолу контролює інженер Володимир Михайлов.

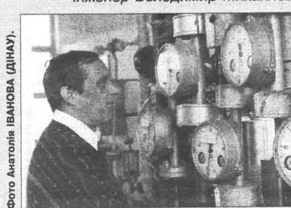

Фото Анатолія ІВАНОВА (ДІНАУ).

Поділися ниркою своєю...

Сьогодні в нашій країні більш як 25 тисяч хворих потребують трансплантаційних операцій

Некримінальна історія

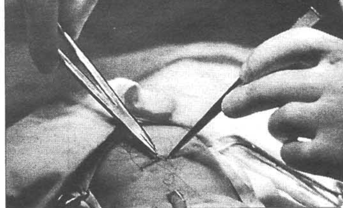
Більшість наших співвітчизників дізналися про трансплантацію органів з американських бойовиків і, можливо, із гучної справи про усиновлення українських дітей за кордоном, оприлюдненої кілька років тому Уповноваженим Верховної Ради з прав людини Ніною Карпачовою.

Зокрема, пані Карпачова не заперечувала можливості переправлення наших дітей за кордон під прикриттям усиновлення з метою імплантації їх органів багатим клієнтам, яким потрібна операція. Така версія отримала право на існування з декількох причин. Політичні аспекти сенсаційної справи ми пропустимо, а ось медичні такі. По-перше, операції з трансплантації органів дуже дорогі — у середньому близько 40 тисяч доларів. По-друге, в трансплантаційній практиці цініться «живий», здоровий орган.

Трансплантація органів, на думку вчених, належить до прогресивних медичних технологій XXI століття. В Україні першу операцію з пересадки нирки було здійснено лікарем Юрієм Вороним ще в 1933 році. Проте початок розвитку вітчизняної практичної трансплантології належить до 1972 року. За цей час було зроблено близько півтори тисячі операцій з пересадки органів.

Сьогодні в нашій країні більш як 25 тисяч хворих потребують трансплантаційних операцій. І це для них життєво необхідно. Проте задовольнити попит на заміну хворих нирок, печінки та серця здоровими органами вітчизняна медицина не в змозі. Досвіду і знань у трансплантологів достатньо, а ось грошей і трансплантаційного матеріалу, на жаль, немає.

До розповіді про ситуацію в цій галузі прикладної медицини цілком доречне пушкінське: «Не гонялся бы ты, поп, за дешевизной». Відомо, що трансплантаційні відділення українських клінік досі спеціалізувалися здебільшого на пересадці нирок. За словами головного трансплантолога України Євгена Барана, в Україні сьогодні 880 апаратів діалізу. Люди, які живуть на «штучній нирці», залежні від фінансування Міністерства охорони здоров'я, від медичних установ, в яких вони буквально прописані, або тричі на тиждень за будь-яких обставин мають проходити реабілітаційні процедури. Вартість однієї такої процедури 293 грн. Тоді як операція з пересадки нирки в Україні коштує в середньому 10 тисяч доларів. Післяопераційний період адаптації пересадженого органа потребує чималих коштів. І все-таки через два роки прооперований, за словами медиків, повертається до нормального життя — може працювати, вчитися, займатися спортом і навіть народжувати дітей.

Про проблему пересадки органів в Україні почали говорити на законодавчому рівні. Влітку парламент прийняв «трансплантаційний» закон. Проте вітчизняні трансплантологи вважають, що цей закон слід серйозно доопрацювати. Каменем спотикання є його 16-та стаття, в якій ідеться про згоду громадянина бути донором органів. Звучить, звісно, дивно. І все-таки трансплантологія мусить мати правове обгрунтування.

Лікарі виступають за те, щоб усі громадяни країни за життя, перебуваючи в здоровому глузді та твердій пам'яті, вирішили для себе це делікатне питання. Як пояснив ситуацію консультант Запорізького центру трансплантації Ігор Писаренко, для пересадки переважно використовують органи померлих, причому їх придатність обмежена часом. У цьому й полягає проблема. Наприклад, людина, яка потрапила в аварію і перебуває в коматозному стані й жити якій залишилося недовго, не зможе дати згоди на донорство своїх органів. Згідно із законом, у цьому разі такий дозвіл мають давати близькі родичі. Але й вони можуть розходитися в думках...

Сьогодні у відділенні трансплантології столичного Інституту урології і нефрології очікують на донорську нирку 22 пацієнти. На думку головного трансплантолога України, якщо ситуацію з донорськими органами на законодавчому рівні не буде відкориговано, ці хворі можуть так і не дочекатися свого операційного дня...

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Перевагу мають лише спецавтомобілі

Поради

Водіям транспортних засобів слід звернути увагу, що у разі наближення транспортного засобу з увімкненим синім проблисковим маячком і спеціальним звуковим сигналом, водії всіх транспортних засобів, незалежно від напрямку їх руху, зобов'язані негайно дати дорогу і забезпечити безперешкодний проїзд зазначеного і супроводжуваних ним інших транспортних засобів, а з увімкненим проблисковим маячком червоного кольору на дорогах, що не мають розділювальної смуги, —зупинитися біля правого краю проїжджої частини. За наявності розділювальної смуги зупинитися повинні транспортні засоби, що рухаються в попутному напрямку. З урахуванням напрямку руху цих транспортних засобів необхідно звільнити перехрестя, з'їзди на нього і виїзди з нього.

Водії транспортних засобів оперативних і спеціальних служб з увімкненим проблисковим маячком синього або червоного кольору і спеціальним звуковим сигналом в разі потреби можуть відступати від вимог розділів 10—18, 16 і 27 ПДР України.

На транспортних засобах, які рухаються у колоні, слід вмикати ближнє світло фар.

Забороняється здійснювати обгін і випередження транспортних засобів з увімкненими проблисковими маячками синього, червоного або зеленого кольору і спеціальними звуковими сигналами, а також транспортний засіб, що вони супроводжують, рухаючись на суміжних смугах із швидкістю колони, або займати місце в колоні.

Наближаючись до нерухомого транспортного засобу з увімкненим проблисковим маячком синього або червоного кольору чи спеціальним звуковим сигналом, водій повинен зупинитися. Таким засобом зупинки транспорту користуються працівники ДАІ в умовах недостатньої видимості або вночі. Після зупинки продовжувати рух можна тільки з дозволу регулювальника.

Будьте уважні! Не пропустіть наближення колони або транспортного засобу з увімкненими проблисковими маячками, особливо коли вони наздоганяють.

Невиконання вимог проїзду спеціальних автомобілів є грубим порушенням Правил дорожнього руху і тягне адміністративну відповідальність за ст. 122 ч. 1 КПАП України в т. ч. від 17 до 34 гривень штрафу. Ті самі порушення, що спричинили створення аварійної обстановки, тобто примусили інших учасників дорожнього руху різко змінити швидкість, напрямок руху або вжити інших заходів щодо забезпечення особистої безпеки або безпеки інших громадян, тягне за собою адміністративну відповідальність за ст. 122 ч. 4 КПАП України у вигляді штрафу від 34 до 68 гривень, позбавлення права керування транспортнми засобами на термін від шести місяців до одного року.

Ігор МАТУСЕВИЧ,
заступник начальника відділу дорожньо-патрульної служби УДАІ МВС України.

Закон — господар чи господар — закон?

Результати нещодавно проведеного в Донецькій області анонімного опитування бізнесменів не стали відкриттям: лише 19 відсотків керівників недержавних підприємств вважають свою справу захищеною від кримінальних елементів. Понад 70 відсотків заявили, що не можуть повністю довіряти партнерам і підлеглим, не упевнені у безпеці своїй і власного бізнесу.

Кожен захищається, як може, здебільшого вдаючись до послуг недержавних охоронних структур або створюючи відповідні власні підрозділи. Розширення ринку приватних охоронців за останні роки відбулося настільки стрімко, що виникла нагальна потреба надати цій сфері ознак цивілізованості і порядку. В області було створено Асоціацію недержавних охоронних структур.

— Далеко не всім комерційним фірмам під силу створити повноцінну службу безпеки, — говорить президент асоціації Олександр Могильний. — Тільки об'єднавшись, можна забезпечити єдину політику в цій сфері бізнесу, соціальний і юридичний захист асоціації, створити власну базу навчання і перепідготовки кадрів, єдиний інформаційний центр, оперативну чергову частину тощо.

На жаль, період становлення асоціації непростимо затягнувся, тоді як справжні професіонали прямо зацікавлені в тому, аби їхню репутацію не підривали бритоголові хлопцілюбителі, для яких головне не закон, а господар. І хоча державні структури давно не в змозі гарантувати комерсантам безпеку, у представників влади і «силовиків» чимало претензій до приватних охоронців. Відсутність посвідчень у чергових та ігнорування положень закону, згідно з якими працівники міліції, прокуратури тощо мають право безперешкодно проходити на підприємство чи в установу — найрозповсюдженіші, але «найм'якіші» порушення. До більш серйозних варто віднести участь самих охоронців у скоєнні злочинів. Тоді візит убопівців чи есбеушників на таку фірму перетворюється на штурм неприступної фортеці.

Ліна КУЩ.

Підкорюючи глибини і час

Так працюють гірники державної холдингової компанії «Краснолиманська». На їхньому рахунку з початку року вже 3 мільйони тонн палива, а на календарі — 2000 рік.

3-мільйонну тонну вугілля з початку року тут підняли на-гора минулого тижня. 3000000 тонн — не просто цифра з шістьма нулями. Для наочності спробуйте уявити товарний потяг із 42857 вагонів. Такий велетенський состав протягнувся б на 610 кілометрів. Так ось, це і буде все вугілля, видобуте цього року «краснолиманцями»! З підземних сховищ дістали «чорного золота» на загальній площі 88 гектарів.

Це не перша трудова перемога, однак попри магію «круглих» чисел тут не ставлять за мету будь-що досягти рекордів. Рекорди для «краснолиманців» — закономірні наслідки чіткої, спланованої і самовідданої роботи. Саме з цього почав розмову генеральний директор, голова правління ДХК «Краснолиманська» Зіновій ПАСТЕРНАК.

— Не так давно, 29 листопада, на дільниці № 6 видобуто мільйонну з початку року тонну палива з однієї лави. І ось за кілька днів новий здобуток, цього разу всієї шахти. Така напружена, інтенсивна робота для вас — правило?

— Я багато років працюю у вугільній промисловості і знаю, як організовувалися рекорди в ті часи. Та сама шоста дільниця колись «гриміла», тут видобували по мільйону тонн, щоправда, в останні дні грудня, а не в листопаді, як нинішнього року.

Але різниця не лише в цьому. Ми принципово не висуваємо завдання поставити рекорд, тим паче — до якоїсь дати чи події, як раніше. Нас ніхто не примушує працювати в такому темпі. Проте знаємо: все залежить лише від нас. Шахта не одержує ані дотації, ані держзамовлення, ані будь-якої іншої допомоги від держави. Отже, видобуватимемо і продаватимемо продукцію — будемо й жити. Ліпше працюватимемо — ліпше й житимемо. Дуже проста логіка.

— Судячи з усього, інші вугільні підприємства не поспішають звалювати на себе тягар самостійності, воліючи й далі «грітися» під боком у держави?

— Самостійність передусім означає велику відповідальність. Доводиться продумувати все на багато років наперед, починаючи від виплати заробітної плати і закінчуючи матеріально-технічним постачанням.

Коли п'ять років тому я став директором, «Краснолиманська» видобувала гірничу масу. Її передавали на сусідню збагачувальну фабрику, і лише тоді продукція перетворювалася на товар. Ми вирішили об'єднатися в холдинг із збагачувальною фабрикою. Холдинг маленький за кількістю учасників, проте дуже потужний за обсягами виробництва. Таким чином, стали виробляти вже не гірничу масу, а вугільний концентрат. Енергетичне і коксівне паливо, яке ми постачаємо, дуже високої якості і має попит у споживачів.

Важлива деталь: розробляємо не всі вугільні пласти, хоча деякі з них просто під боком. Однак нашим партнерам потрібне вугілля певної якості, нехай воно й важче дається. Паливо беремо на глибині більш як 1000 метрів, у вибухонебезпечних, газонебезпечних пластах, де високий тиск гірничих порід, дуже великі водні притоки. Отож шлях до рекордів усіяний далеко не трояндами.

— За роки перебування на «капітанському містку» ви, Зіновію Григоровичу, зуміли підібрати згуртовану команду професіоналів, від рядових робітників до головних спеціалістів. Стверджують, що різниця між «краснолиманцем» і гірником будь-якого іншого підприємства дуже значна...

— Буття визначає свідомість, як сказав класик. У шахті дуже велику роль відіграє колективна майстерність. Кваліфікації одного чи кількох робітників недостатньо — потрібна «зіграна» команда. Таку команду я й зібрав на дільниці № 6 (начальник дільниці В'ячеслав Стебляков, бригадир Михайло Гордовенко). Тут свого часу працювали наші Герої Соціалістичної Праці Володимир Ігнатьєв та Анатолій Степанов. А цього року бригадирові Михайлові Гордовенку присвячено почесне звання Героя України. Отже, ударна праця сьогодні стає нормою нашого життя. До речі, наступного року плануємо видобути мільйон тонн палива вже на іншій дільниці і готуємося до цього.

Ми не відійшли від тих добрих традицій, які існували у вугільній галузі. На шахті є і постійно оновлюється дошка пошани. Щомісяця підбивають підсумки змагання колективів ланок, бригад, дільниць: найкращі отримують путівки до престижних оздоровниць і грошові премії. Стимул чималий — у колективах з'являється здоровий азарт.

— У Олексія Стаханова головним знаряддям праці був відбійний молоток. А якою технікою досягають сьогодні трудових рекордів?

— Винятково вітчизняною. На мозолях і людському поті далеко не зайдеш, а тому технічне «переозброєння» на шахті не припиняється. Свого часу, як і вся вугільна галузь, ми працювали на комплексах КМ-87 — тих самих, які випробовувалися на нашій шахті в 1962 році(!). Постало питання: а чим замінити застарілу і морально, і фізично техніку? Зупинилися на комплексі ЗКД-90 Дружківського машинобудівного заводу і не помилилися. Таким комплексом цього року заряджаємо вже третю лаву. А для малопотужного пласта «дружківці» спеціально готують перший дослідний зразок комплексу ІКДД.

Співавтори рекорду — гірники, робітники очисного вибою дільниці № 6 Юрій Арсієнко, Микола Гулякін і Валерій Дмитрієв.

Використовуємо сучасні комбайни Горлівського машинобудівного заводу, харківські і краснолуцькі конвеєри. Повністю перейшли на українські прохідницькі комбайни — раніше таку техніку доводилося закуповувати в Росії. Нині в наших прохідників на озброєнні машини Ясинуватського та Новокраматорського машинобудівних заводів.

Звичайно, найновіша техніка — не мета, а лише засіб. Зростає професійна майстерність робітників, поліпшуються умови праці, її безпека, адже з кожним роком вугілля дається все важче і важче.

— А як із зарплатою, наскільки вона залежить від результатів роботи?

— Прямо пропорційно. Заробітки в нас одні з найвищих у галузі, і це за умови, що тарифи для всіх шахт діють єдині. Але із збільшенням видобутку, підвищенням інтенсивності праці зростає й зарплата. Отож зацікавленість у результатах роботи у «краснолиманців» пряма. Зауважте, що зароблені гроші наші працівники отримують учасно.

— Отже, у 4,5-тисячного колективу надійна перспектива?

— Ще кілька років тому майбутнє підприємства не здавалося таким оптимістичним. За всіма розрахунками, шахта мала допрацювати запаси до 2001—2002 років. Можна було б, звичайно, пригальмувати, не форсувати видобуток, щоб вугілля надовше вистачило. Однак ми пішли іншим шляхом. Темпів не знизили і паралельно розпочали будівництво нового блоку. Цього року вже розкрили запаси пласта, а це 38 мільйонів тонн, тобто робота на 20—25 років. І вже наступного року почнемо вести підготовку робіт у запасах нового блоку.

Але і сильному колективу потрібна підтримка. Так, ми працюємо з прибутком, проте існуюча податкова система не дає можливості заробити достатньо коштів для розвитку підприємства. Ось приклад:

Електрослюсарі Віктор Клочков, Василь Крахмаль та заступник начальника дільниці Віктор Васильєв працюють із найскладнішим обладнанням.

дільниця № 6 видобула мільйон тонн палива. Комбайн у цій лаві змонтовано лише торік, і він уже відпрацював три свої нормативні ресурси. А за законом про амортизаційні відрахування термін служби його має становити... аж дев'ять років. А комбайн придатний лише на металобрухт. Доведеться обладнання списати, а залишкову вартість покласти на збитки. Абсурд, але такі в нас закони. Вважаю Верховна Рада має найближчим часом повернутися до розгляду закону про амортизаційні відрахування та інших податкових законів, щоб створити ситуацію, сприятливу для інвестування коштів у виробництво.

Тож утішатися здобутками і спочивати на лаврах — не для нас, попереду нова мета. Особисто я за натурою «трудоголік», інакше, мабуть, і не можна в нашій важкій роботі. Жодна людина на шахті не має такої влади і стільки можливостей, а водночас і відповідальності, як директор. І саме я повинен правильно обрати пріоритет і на цьому напрямі сконцентрувати матеріальні й людські ресурси шахти.

А зупинитися, осмислити зроблене — така нагода випадає хіба що в новорічну ніч. У ці години завжди подумки «прокручую», чим знаменний був рік, що зроблено. Таке ось маленьке підбиття підсумків.

...У 16-тисячному Родинському церкви не було ніколи: місто народилося в епоху войовничого атеїзму. І лише кілька років тому у віруючих з'явилася надія на новий храм: шахта «Краснолиманська» віддала одне з приміщень, яке тепер розбудовують під церкву. А до 2000-річчя Різдва Христового майбутній храм отримає від шахти символічний дарунок — церковний дзвін. Добра слава і добрий слід на землі — правило, за яким живуть «краснолиманці».

Ліна КУЩ.
Фото Дмитра ПЕЧКОВСЬКОГО.

Кроки до перемоги

30 квітня 1999 р. — є перший мільйон! 29 червня 1999 р. — видобуто 1,5 мільйона тонн вугілля.

21 серпня 1999 р. — річний план (2 мільйони тонн палива — на-гора!

28 листопада 1999 р. — дільниця № 6 видобула з однієї лави мільйон тонн вугілля з початку року.

3 грудня 1999 р. — «Краснолиманська» видобула з початку року 3 мільйони тонн палива.

* * *

Заробітна плата у «краснолиманців» — одна з найвищих у галузі. Продуктивність праці за 11 місяців у середньому становила 61,5 тонни на місяць. Це принаймні втричі вище, ніж середньогалузевий показник.

* * *

У рамках Закону України «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестування в Донецькій області» на шахті розпочато здійснення трьох інвестиційних проектів, затверджено четвертий проект. Їх реалізація дасть можливість отримати кошти для продовження будівництва нового блоку шахти.

* * *

Колектив холдингової компанії одержав престижні міжнародні нагороди, в тому числі:

1996 рік — Золота Зірка Європейського центру ринкових досліджень.

1997 рік — приз Євромаркетцентру «За успіхи в галузі технічного переозброєння і маркетингу в нестабільних умовах переходу до ринку».

1998 рік — міжнародний приз «За кращу торгівельну марку»,

міжнародний приз Америки «Золотий знак якості», право членства в Європейському клубі лідерів торгівлі.

1999 р. — нагорода Європейського клубу лідерів торгівлі за впровадження передових технологій і якість продукції.

* * *

Шахта не лише не має боргів у зарплаті, а й регулярно сплачує внески до Пенсійного фонду, бюджетів усіх рівнів, завдяки чому розв'язують чимало проблем у Родинському та сусідньому Красноармійську. Крім того, благодійну допомогу від «Краснолиманської» отримують школи, лікарні, організації ветеранів, інваліди, сироти, спортивні клуби, будинок культури тощо.

У номер

Купівлі–продажу землі треба боятися

(Початок на 1-й стор.).

Указ губить і не відповідає

Краще чи гірше житимемо? Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин Василь Круценко вважає, що Україна на потаму Міжнародному валютному фонду губить власне сільгоспвиробництво.

Указ Президента, вважає народний депутат, не відповідає нормам чинного законодавства — статті 13 та 14 Конституції України. Порушує вимоги законів «Про колективне сільськогосподарське підприємство», «Про власність», «Про підприємства України», «Про господарські товариства», «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві», «Про оренду землі», Земельний і Цивільний кодекси України. Суспільству і надалі нав'язується ідея пошуку ефективного власника.

Даєш ефективного власника!

— Його шукали у промисловості, провели там приватизацію, кожен став власником і повністю розвалилося виробництво. За тією самою схемою «реформують» тепер сільгоспвиробництво, яке, незважаючи на політику заламування рук з боку держави, все-таки має поки що хліб і до хліба. Тепер модно робити ставки на приватний сектор. Як позитивний приклад зіставляють обсяги виробленого у громадських та приватних сільгосппідприємствах. Мовляв, попри те, що землі в останніх мало, працюють вони не гірше. Але якби на державному рівні дбали про ті колективні підприємства, то і занепаду не було б. І не треба було б торгувати землею. Але єдине, що бачать «реформатори» — продати неньку-годувальницю. Тому й реалізується в сільському господарстві схема так званого реформування земельних відносин: оренда — іпотека (застава) — продаж.

Невесела перспектива

На думку Василя Круценка, президентські «революційні заходи» вимальовують для села невтішну перспективу: голод, «міжусобиці», соціальний вибух. Але керівники та спеціалісти КСП, яких указ закликає ставати ініціаторами реформування, створювати приватні підприємства (звісно, в обмін на світле для них майбутнє), також програють. Бо через відсутність обігових коштів, кредитного фінансування, за шалених цін на пальне та інші матеріально-технічні ресурси, земля надто швидко, впродовж 2000—2002 років перекочує до «ефективнішого власника» — інвестора. А закордонним товстосумам не потрібні ні наше сільгоспмашинобудування (навіщо, коли техніку, добрива, засоби захисту рослин вони возитимуть свої), ні об'єкти соціальної сфери. Та й самі люди, жителі села, їм ні до чого. Вже тепер вони обіцяють зменшити кількість працюючих на землі до 5—8 осіб на 1000 гектарів. Чим займатиметься решта, кажуть, не наша справа. Цим нехай переймаються муніципальні служби. Тобто, сільради, які самі жебракують.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Пшениці амінь — їстимемо ячмінь

Чиновництво, як уміє, повело боротьбу за сите життя свого народу

Реалії

Швидкість, з якою хлібні ціни беруть в облогу населені пункти, нагадує перші дні Великої Вітчизняної. Сімейний друг, телевізор, сумним ворожим голосом повідомив: скорився Дніпропетровськ. Після важких довготривалих боїв з інфляційними процесами ціна бухanця не витримала і підскочила відразу на 30%. За ним здав позиції Львів. Коровай у тамтешніх крамницях подорожчав на 5—10 копійок. Ціновий залп, на перший погляд, не надто потужний, але для малоімущого споживача був «крутіший» за гарматний. Тепер хмари нависли не лише над областями, традиційними реципієнтами, які докуповують пшеницю з інших регіонів, такими, як Закарпатська або Донецька. Цілком реальні перспективи побачити нові цінники в магазинах пшеничних донорів — Полтавщини та Черкащини. Наступного разу, прогнозують командири від економіки, «вибухнути» може в будь-якому регіоні.

Прийдешнє подорожчання на хлібокомбінатах сприймають як належне і воно має економічне обгрунтування. «Нинішні ціни на хліб, — повідомив керівник одного з таких підприємств, —сформовані ще у вересні 1996-го, і трималися аж до президентських виборів. Але ми — не атланти, бо відтоді тонна борошна з 650 гривень підскочила до 800, а за енергоносії доводиться платити у півтора разу більше, ніж раніше».

Проте неприємні «сюрпризи» для споживача головного продукту пояснюються й іншими причинами. Зокрема, експерти зазначають неврожай, звідси й дефіцит пшениці. У питанні, чи вистачить найголовнішого продукту до нових жнив, плутаються навіть фахівці. Аби протриматися до врожаю-2000, нам у загальнодержавному масштабі треба 6 мільйонів тонн продовольчої пшениці. Селяни зібрали восени навіть більше. Але проблема в тому, що області забезпечують себе зерном самотужки і далеко не кожна може похвалитися великою його кількістю у власних засіках. Виконавчий директор Української зернової асоціації Володимир Клименко стверджує, що обійдемося внутрішніми резервами, а дефіцит зерна створено штучно, і він є результатом ринкування деяких обласних адміністрацій. Вони, мовляв, пішли адміністративним шляхом регулювання аграрного ринку, запроваджують різні заборони, чим гальмують вивезення збіжжя з областей. «Така ситуація веде до того, що в одній області накопичуються надлишки зерна, а в другій —відчувають його брак. Як результат — на ринку ростуть ціни». Дефіцит зерна підприємці також пояснюють небажанням аграрників розраховуватися з державою за надані їм матеріально-технічні ресурси. За оцінками фахівців УЗА, на зберіганні в господарствах перебуває близько 8 млн. тонн зерна врожаю нинішнього року. Тож Україна не імпортуватиме зернові в рамках державної політики, бо «загальної кількості хліба у країні достатньо».

Дещо іншої думки начальник інформаційного відділу Української аграрної біржі Микола Верницький. Зростання цін на продовольче зерно на товарних біржах, вважає він, спричинене його дефіцитом у деяких областях. Тому через відсутність збіжжя на внутрішньому ринку доведеться завозити його з-за кордону. Імовірними імпортерами, за його словами, стануть країни ЄС, Румунія, Угорщина.

Тим часом регіони просять зерна. При цьому керівники областей, районів та міст в один голос стверджують, що комерційні структури, в чиїх руках сконцентрована левова частка збіжжя, саботують процес: пшеницю продавати не поспішають, чекають її подорожчання. Тому регіонам залишається шукати збіжжя в засіках інших областей (шлях, зважаючи на дефіцит, малоуспішний). Інше джерело поповнення —закордон. Закарпатська область, яка від дефіциту хлібних зерен страждає чи не найбільше, вже звернулася до Кабміну за дозволом експортувати 200 тисяч збіжжя на пільгових умовах. Є ще державні засіки, де, зокрема, зберігається так званий хлібний незайманий запас, який можна використовувати в разі війни, масштабних стихійних лих тощо. Керівники регіонів, які сподівалися, що держава не дасть своєму народові пропасти, схоже, не помилилися: подейкують, із держзасіків буде виділено 300 тисяч тонн зерна, які роздадуть малохлібним областям.

Розуміючи згубність нестачі зерна на внутрішньому ринку, чиновництво, як уміє, повело боротьбу за сите життя свого народу. У високих кабінетах прагнуть поставити перепони вивезенню збіжжя за межі найчорноземнішої, з високим аграрним потенціалом країни, про яку кажуть, що вона в змозі прогодувати хлібом себе і пів-Європи. Паличкою-виручалочкою для «державних рятівників» від агропрому знову стало адміністративне втручання в ринкові процеси. Спільним наказом МінАПК, МЗЕЗіТ та Державної митної служби затверджено Порядок відвантаження зерна та продуктів його переробки на експорт. За ним вивозити хлібні зерна можна лише за наявності контракту між власником збіжжя та покупцем, заборонено відвантаження зерна на експорт безпосередньо з токів, яке не пройшло післяжнивного дозрівання, а також за відсутності документів, що засвідчують його якість. Цей букет, упевнені експортери, — приховані перешкоди на шляху до вивезення збіжжя. Невдовзі, можливо, з'явиться і бар'єр ційний. На розгляд до Верховної Ради подано документ, що передбачає скасувати повернення ПДВ експортерам сільгосппродукції і введення так званого компенсаційного мита на експорт зерна.

А в аграрних колах вже оголошено війну за недопущення ціново-хлібного обвалу-2000. Для головного продукту країни, зважаючи на врожайну перспективу, наступний рік, ймовірно, стане чорним. Більш як мільйон гектарів озимини, застерігає президент Української академії аграрних наук Михайло Зубець, недосиїно. Ще 1,5—2 млн. га доведеться пересівати. Щоб уникнути значних втрат, М. Зубець радить робити ставки на ярий ячмінь — площі під цією культурою розширити до 6 млн. га. «Ячмінь з усіх зернових сільгоспкультур найефективніше зможе використати ті невеликі запаси вологи, які накопичаться в грунті за зиму». Відповідні пропозиції УААН вже передала до адміністрації Президента.

Валерій ДРУЖ...О.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Тільки жука нам не вистачало

Небезпека

Привид діабротика — кукурудзяного жука, котрий перекочував з Північної Америки до Європи і спустошує поля у багатьох країнах старого континенту, блукає Україною. Незабаром, йшлося на Всеукраїнському науково-практичному семінарі «Сучасні проблеми карантину рослин», що відбувся у селі Бояни Новоселицького району Буковини, закордонне «диво» може з'явитися на наших ланах.

Цей шкідник навіть небезпечніший від свого заокеанського «родича» — колорадського жука, бо паразитує не на листі, а об'їдає коріння рослин кукурудзи, сої, квасолі. Боротися з «хижаком» складно і затратно. США, повідомив директор Української науково-дослідної станції карантину рослин Павло Мельник, витрачає на це щороку до мільярда доларів з бюджетних фондів. А в Югославії, Угорщині, Болгарії, Румунії, де жук акліматизувався й не вистачає коштів на його знищення, втрачають від 13 відсотків до половини зерна качанистої.

В ухвалених на семінарі документах фахівці пропонують негайно вдосконалити карантинний моніторинг на західних рубежах України, облаштувати вздовж них санітарну зону у вигляді так званих секс-пасток, посилити контроль за зерном та іншим насінням, яке ввозять із-за кордону. На реалізацію таких заходів потрібна не одна тисяча доларів. Та знищення жука в країні, стверджують учені, вимагатиме ще більших затрат.

Галина КВІТКА.

Врожай-2000

Зябне зяб

На Вінничині, як ніколи раніше, забарилися з підняттям зябу. Ще треба орати 210 тисяч гектарів — третину площ, а земля вже вкрита снігом. У жодному з 27 районів не довели справу до кінця. Всі нарікають на дефіцит пального. Результати роботи дуже відрізняються: якщо в Шаргородському, Тростянецькому і Калинівському районах залишилося виорати в середньому 10 відсотків площ, то в Тиврівському й Чернівецькому — ще половину. Решта покладає надії на весноорaнку. Як показує практика, у гарячі весняні дні зробити це буде надто складно. А значить — тисячі гектарів родючих земель знову залишаться недоглянутими.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311228.
1 2 3 4 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України